

UNIVERSITETI I PRISHTINËS
“HASAN PRISHTINA”
FAKULTETI I ARTEVE

Rr. Agim Ramadani, Fakulteti I Arteve, 10 000 Prishtinë, Republika e Kosovës
Tel: +383 38 247 129 • E-mail: arte@uni-pr.edu

Tezat e masterit për diskutim publik të miratuara nga Dega e Arteve
Dramatike, Moduli: Regji Filmi dhe Televizioni

Me datë: 20. 01. 2025

Nr.	Kandidatja	Titulli i temës	Komisioni
1.	Lum Radoniqi	Trajtimi i vetmisë në film	1. Prof. Ismet Sijarina - Mentor 2. Prof. Assoc. Blerta Basholli 3. Prof. Assoc. Durim Kryeziu

UNIVERSITETI I PRISHTINËS "HASAN PRISHTINA"
FAKULTETI I ARTEVE DRAMATIKE
DEGA E ARTEVE DRAMATIKE
MODULI –REGJI FILMI DHE TELEVISIONI

Koncept-propozim për punim të temës së Masterit

TRAJTIMI I VETMISË NË FILM

Mentor: Prof. Ismet Sijarina

Kandidati: Lum Radoniqi

Prishtinë, 2024

Shqip

Vetmia është një ndjenjë subjektive e të qenit i shkëputur ose i izoluar nga të tjerët, shpesh e shoqëruar nga një ndjenjë zbrazëtie ose trishtimi. Mund të ndodhë edhe kur je i rrethuar nga njerëz, nëse ka mungesë të lidhjeve kuptimplota shoqërore, ose një ndjenjë të moskuptimit ose vlerësimit.

Vetmia mund të shkaktohet nga faktorë të ndryshëm si izolimi fizik, refuzimi social ose mungesa e marrëdhënieve të ngushta. Është një përvojë universale njerëzore që mund të ketë ndikime të rëndësishme në mirëqenien mendore dhe fizike, duke theksuar rëndësinë e nxitjes së lidhjeve kuptimplota dhe rrjeteve të mbështetjes sociale.

Në kinema vetmia trajtohet në formën e vet më sublimë, me fotografi, audio, montazhe, dhe elemente tjera të filmbërjes. Rrallë ndonjë formë arti mund ta paraqesë vetminë në subjektivitetin e vet më total se sa kinemaja; e cila i afrohet më së afërti eksperiencës njerëzore të vetmisë, ndonëse si realitet është i imituar dhe vetëm se përpiqet të duplikoj atë eksperiencë për ekran.

Në vetmi personazhet fillojnë të krijojnë botëkuptime të veta, shpeshëhere të pavërteta, madje të tilla që qojnë në çmenduri. Shumica e njerëzve që vetminë e kanë strehim nga të tjerët në fakt e kanë strehim nga traumat e mëherëshme të cilat nuk gjejnë mënyrë sesi të procesohen dhe të tejkalohen nga subjekti.

Qofshin ato trauma të luftës, si në rastin e Taxi Driver, apo sikur trauma e ndarjes tek Eternal Sunshine of the Spotless Mind. Tërheqja e personazheve në vetmi, izolimi i tyre nga pjesa e tjetër e shoqërisë, krijon në thelb një element destruktiv për ta.

English

Loneliness is a subjective feeling of being disconnected or isolated from others, often accompanied by a sense of emptiness or sadness. It can occur even when surrounded by people, if there is a lack of meaningful social connection, or a feeling of being misunderstood or unappreciated.

Loneliness can be caused by various factors such as physical isolation, social rejection, or a lack of close relationships. It is a universal human experience that can have significant impacts on mental and physical well-being, highlighting the importance of fostering meaningful connections and social support networks.

In cinema, loneliness is treated in its most sublime form, with photography, audio, montage, and other elements of filmmaking. Rarely can any art form present loneliness in its total subjectivity than cinema; which comes closest to the human experience of loneliness, although as a reality it is imitated and only tries to duplicate that experience for the screen.

In solitude the characters begin to create their own worldviews, often untrue, even such that lead to madness. Most people who find solitude as a refuge from others actually find refuge from earlier traumas that the subject cannot find a way to process and overcome.

Whether they are war traumas, as in the case of *Taxi Driver*, or like the trauma of separation in *Eternal Sunshine of the Spotless Mind*. The characters' withdrawal into solitude, their isolation from the rest of society, essentially creates a destructive element for them.